

[Fiskeriministeren.]

ærede medlem altså åbenbart har, og som også kan være meget relevante, men som han altså har i højere grad, end jeg har haft det.

Hvorvidt disse forhandlinger nu vil føre til et positivt resultat, kan jeg naturligvis ikke udtale mig om på dette tidspunkt, men det er i det hele taget min opfattelse, at vi ikke mindst i den nuværende markeds-situation må sætte alle kræfter ind på at udnytte enhver chance for en almindelig frigørelse af handelen med fisk inden for EFTA, og at dette bl. a. bør ske ved afskaffelse af eksisterende restriktioner og told. Jeg tror da også, at den almindelige tendens, der er til en aktivisering, en styrkelse, af hele EFTA-foretagendet nu, hvor det ligger klart, at det trækker ud med et eventuelt dansk medlemskab af fællesmarkedet, ligesom understøtter tanken om, at vi inden for EFTA-området søger at komme af med de restriktioner, der er tilbage nu, derunder også toldrestriktioner. Men jeg må sige, at spørgsmålet om, hvorvidt fiskerierhvervet snarest kan forvente — det er jo det udtryk, det ærede medlem anvender — at denne told afskaffes, tør jeg desværre ikke svare ja til i dag, hvor gerne jeg end ville.

Risgaard Knudsen: Idet jeg takker fiskeriministeren for svaret, vil jeg dog gerne samtidig føje til, at jeg forstod ministerens bemærkninger således, at ministeren på nuværende tidspunkt ikke er slet så optimistisk, som tilfældet var, da de pågældende udtalelser blev fremsat.

Jeg forstod på ministeren, at ministeren ikke frygtede noget modkrav fra engelsk side, for så vidt der blev taget et dansk initiativ til en afvikling af denne toldsats. Derfor vil jeg gerne stille det tillægsspørgsmål, om fiskeriministeriets eksportudvalg, som jo følger disse spørgsmål med megen opmærksomhed, har tilrådet ministeren, at sagen rejses over for England.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg kan kun besvare spørgsmålet med at oplyse, at jeg ikke endnu har haft lejlighed til nogen forhandling med fiskeriministeriets eksportudvalg om denne sag, og at

min optimisme eller mangel derpå er ganske den samme i dag som forleden dag, da jeg snakkede med Vestkystens medarbejder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Niels Matthiasen* til udenrigsministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvilke overvejelser regeringen gør sig i forbindelse med en normalisering af de diplomatiske forbindelser med den græske militærjunta, og hvilke ændringer i Grækenland der begrundes en sådan normalisering?“

Niels Matthiasen: I aviserne sidste søndag læste man, at den græske eksilpolitiker Andreas Papandreou var blevet modtaget af udenrigsminister Poul Hartling. Det er næppe dette besøg, der har forårsaget, at Politikens forside også bragte en omtale af udenrigsministeren, der udtalte sig om en normalisering af forholdet til den græske militærregering, det vil sige, at man overvejede, om denne formelt skulle godkendes. Udenrigsministeren begrundede det på denne måde:

„Det er da klart, at hvis noget går i stykker, forsøger man at sætte det sammen igen.“

Men hvad er det, der er ændret i det græske militære styre, som berettiger en formel anerkendelse? Er det censuren af presse, teater og film, der er ophørt? I så fald henviser jeg udenrigsministeren til det engelske søndagsblad *The Observer's* korrespondent Leslie Finer, som netop er udvist af Grækenland med 24 timers varsel, og som sidste søndag i en artikel klart slog fast, at den frie presse ingen eksistensmulighed har i dagens Grækenland. Eller er det den fortsatte tilbageholdelse af ca. 2.700 politiske fanger uden ret og dom, interneret i koncentrationslejre på øerne Leros og Yaros, samtidig med at deres slægtninge udsættes for konstant forfølgelse fra militærregimets side? Eller er det på baggrund af Amnesty International's rapport, der bygger på førstehandsvidner, og som fastslår, at militærregeringen anvender såvel fysisk som psykisk tortur? Hovedfremgangsmåden er pisk under fodsålerne, vandkure, kvælningsforsøg, piskning af nøgen krop med ståltråd, ophængning i håndleddene, medens